

igennem flere år har betalt alt for meget af på sin studiegæld, så vil man ofte ikke kunne få en konto med betalingservice. Det vil sige, at nogle af dem, der faktisk er klemt af det, vil blive ramt af, at de ikke kan få en konto med betalingservice. Det synes vi man burde kunne slippe ud af rent lovmæssigt.

Det er også et problem for nogle, hvis en sådan overførsel medfører, at studielånet derefter bliver betragtet som offentlig gæld og dermed bliver en forhindring for at få offentlig autorisation, bestalling eller lignende. Det synes vi også man burde kigge på, fordi det godt kunne være en af konsekvenserne.

Omkring forhåndstilkendegivelse må vi sige, det er udmærket, at gældsramte kan få en forhåndstilkendegivelse om, hvorvidt de kan få eftergivelse. Det kan være med til at skabe en mere fleksibel og overskuelig situation for de gældsramte, men det er meget vigtigt, at det gennemføres på en ordentlig måde.

Ifølge bemærkningerne kan man ikke få et forhåndstilsagn, hvis man betaler via lønindeholdelse, eller hvis tilbagebetalingen er stillet i bero. Ofte vil tilbagebetalingen blive stillet i bero, hvis man ikke har råd til at betale. Det vil sige, at der jo sådan set er en modsætning bygget ind der. En arbejdsløs, der ikke aktuelt betaler sin studiegæld, kan vel i høj grad have behov for en forhåndstilkendegivelse, f.eks. for at kunne få et boliglån til indskud til en ny bolig i nærheden af et tilbudt job, bare for at nævne en mulighed.

Så er der afskaffelse af formuevurderingen. Vi synes, det er fornuftigt, at man i forbindelse med eftergivelse går væk fra at tage formue ind i vurderingen. Vi synes også, det er fornuftigt, at man fremover vurderer låntageren som en selvstændig person uden at tage hensyn til samleverens eller ægtefællens forhold. Det er godt. Det er indførelsen af et individualprincip, et princip, som Enhedslisten er klare tilhængere af.

Derimod er det uforståeligt, at man ikke længere vil tage hensyn til forsørgerbyrden. I dag tager Hypotekbanken hensyn til forsørgerpligten over for børn. Det må være muligt at overføre denne praksis til det nye system.

Overgangsbestemmelserne i kapitel 3 om, at låntagere, der tidligere har fået afslag på eftergivelse, ikke kan søge eftergivelse efter de nye regler, synes vi virker urimelige. Jeg kan til dels forstå argumentet om, at de, der allerede har fået en delvis eftergivelse, ikke kan få ændret

denne, men i alle de situationer, hvor man har fået afslag på eftergivelse, fordi man havde formue eller ægtefælle eller samlever tjente for meget, burde der være mulighed for at få en ny afgørelse på det nye regelgrundlag, der ligger her, og som lige præcis ændrer på de ting.

Administrativt besvær må opvejes af en fair og retfærdig behandling af borgerne, og det vil virke dybt uretfærdigt for den, der har betalt i 14 år, at få et afslag på eftergivelse på grund af ægtefællens indkomst, hvis en anden, der kun har betalt i 12 år og betaler langt mindre, nu godt kan få eftergivelse på grund af lovændringen. Det synes vi ikke virker særlig logisk.

Samlet set er vi positive, men der er nogle uheldige skønhedspletter, som vi håber kan fjernes i løbet af udvalgsbehandlingen.

### **Poul Nødgaard (DF):**

Dansk Folkeparti skal ikke forlænge denne debat ret meget. Jeg synes måske lidt i modsætning til V og K ikke, at det er så skeløjet et forslag igen. Jeg synes, der er mange gode elementer i det, bl.a. sådan nogle praktiske ting som, at de, der har denne gæld, nu får samlet gælden ét sted. Og jeg kan også godt unde dem, at de får en lidt lavere rente, for der er jo faktisk tale om et par procent, så vidt jeg kan se.

Man må heller ikke have lov at glemme, at den store gæld – det synes jeg måske ikke er kommet ret meget frem i debatten – jo er opstået på grund af de højrenteår, vi havde, og det var jo nogle forfærdelige år for mange mennesker. Så hvis vi på forskellig vis kunne hjælpe dem, der sidder i suppedasen, så synes jeg ikke, det var nogen skade til.

Og jeg synes også, der er en anden ting, og det vil finansministeren måske svare på, for det er der flere af ordførerne, der har været inde på. Det er hele spørgsmålet om formuebedømmelse. Nu ved jeg ikke, om ministeren har tid lige at høre efter et øjeblik, men det kunne jo være meget praktisk. Jeg kunne godt tænke mig konkret at spørge og skære det helt ud i pap: Hvis en studerende har en arv på 6 eller 8 mio. kr. eller vinder i lotto, skal vedkommende så ikke betale sin gæld tilbage? Det har andre ordførere også været inde på, så det regner jeg med kan blive klaret under udvalgsarbejdet.

Så vil jeg sige, det er væsentligt, at det er en frivillig ordning. Det er ikke sådan, at man siger, at nu skal nogen tvinges over i Hypotekbanken. Det synes jeg også er en positiv ting,